پیام شهر قزوین

هفته نامه اطلاع رسانی شهرداری قزوین

صاحب امتیاز: شهرداری قزوین

مدیرمسئول: امیر رجبی

صفحه آرایی و گرافیک: کانون زرشید

سه شنبه ۱۵ مردادماه ۱۳۹۸ | ۴ ذی الحجه ۱۴۴۰ | شماره ۳۴۵

چاپ: موسسه ایران چاپ

آدرس: قزوین، خیابان آیت اله کاشانی (باغ دبیر)، کوچه آزاد، پلاک۲، هفته نامه پیام شهر.

شماره تماس: ۳۳۲۳۱۲۴۱ نمابر: ۳۳۲۳۱۲۴۲

وب سایت: payameshahr.qazvin.ir

استفاده از مطالب و عکس های نشریه با ذکر منابع آزاد است.

شهر کتاب

پریزاد شعر فارسی

سعید عاشقی

تا تو هستی و غزل هست دلم تنها نیست محرمی چون تو هنوزم به چنین دنیا نیست... (محمدعلی بهمنی)

غزل اما، علاوه بر مفهوم لغوی و ظاهری‌اش نامی است فراتر از پنداشت‌ها و برداشت‌هایی که حتی در ذهن شاعران و متشاعران و دیگر افراد نقش بسته‌است.

قالبی پر قابلیت و اصیل که در هر برهه و دوره‌ای از تاریخ ادبیات این سرزمین، بر صدر بوده و به لطف شاعرانی توانمند و صاحب نظر قدر دیده‌است؛ قالبی مقبول که بر حسب شرایط اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و ایدئولوژیکی، منعطفانه و مبتنی بر اصولی ذاتی، هویت و ماهیت خود را معنا بخشیده، تاآنجا که بسیاری از صاحب نظران و استادان شعر و سخن از آن به عنوان پریزاد شعر فارسی یاد می کنند.

در همین رابطه کتابی با عنوان «بررسی سیر تحول غزل معاصر» اثر دکتر حسین مافی به چاپ رسیده که در آن، طی تحقیق و پژوهشی مبسوط، پیرامون قالب غزل و ادوار و اطوار آن، به ویژه از دوران مشروطه تاکنون(پست مدرن) نظرات و نکات ارزشمند و قابل تاملی ارائه شده‌است.

مافی در این اثر، به دامنه نفوذ شعر نیمایی و تاثیرات انقلاب ادبی و پیشنهادات نوین او پرداخته و با تمرکز بر مولفه‌های موثر بر سیر تحرک غزل نو / تصویری(chazel image) با نگاهی به سبک‌ها و مکاتب مختلف شعر و غزل فارسی، به سیر تطبیقی این قالب در دوران مشروطه اشاره کرده‌است.

طرح مباحث و مطالبی در خصوص تفاوت سبک و مکتب و همچنین پرداختن به جریانات مرتبط با غزل در دهه هفتاد (ذیل عناوین متعدد و نامتنوعی چون غزل مدرن، فرم، پیشرو، متفاوط، خودکار و پست مدرن) و بررسی فرمی و محتوایی این آثار از دریچه ی تفکرات و تاملات و انگاره‌های اجتماعی، سیاسی ،فلسفی از جمله موارد مثبت و قابل توجه در این کتاب است که مطالعه آن، نه فقط برای شاعران،بلکه برای علاقه‌مندان به شعر و زبان و ادبیات فارسی نیز می‌تواند مفید و ثمربخش باشد.

کتاب «بررسی سیر تحول غزل معاصر /از مشروطه تا پست مدرن» در ۳۶۸ صفحه را انتشارات فصل پنجم به چاپ رسانده و بهای آن ۳۸۰۰۰ تومان است.

دکتر حسین مافی شاعر، دانش آموخته زبان و ادبیات فارسی و مدیر انتشارات سایه گستر و موسسه فرهنگی _ کتاب سرای علامه، متولد ۱۳۵۱ درقزوین است و اثر متعددی از او، در حوزه شعر و ادبیات کودک(تالیف و ترجمه) به چاپ رسیده‌است.

جارچی

• نمایشنامه‌ی استاد نوروز پینه‌دوز به قلم میرزا احمدخان کمال‌الوزاره‌ی محمودی، پَس از صدسال بَه همراهِ نسخه بازنویسی و روزآمد شده‌ی آن، نوشته‌ی حامد مکملی به چاپ رسید و طی مراسمی با حضور بهزاد فراهانی و داود فتحعلی‌بیگی، از پیشروان هنرهای نمایشی آیینی و سنتی ایرانی، رونمایی شد.

• هیئت مدیره انجمن هنرهای تجسمی استان قزوین نشست هنرمندان نگارگری و تذهیب برای تشکیل «کانون نگارگری و تذهیب انجمن هنرهای تجسمی» و انتخاب نمایندگان کمیته تخصصی آن را برگزار کرد.

• آموزشگاه هنرهای تجسمی شیوه، نمایشگاه گروهی نقاشی ۷۰ در ۱۰۰ را برگزار کرده‌است. علاقه‌مندان هر روز می‌توانند برای بازدید به میدان میرعماد مجتمع فرهنگی-هنری ارشاد نگارخانه تماشا مراجعه کنند.

گپ

همه ی ما در کودکی رویاهایی داریم؛ اما بزرگتر که می‌شویم موانع پیش رو باعث می شود از خواسته‌هایمان کوتاه بیاییم، حتی گاهی از رویاهایمان دست بکشیم. بازیگر شدن رویا و سودای خیلی از افراد است، ولی فقط بعضی افراد به آن می‌رسند.

لیلا شاقلانی، بانوی بازیگری است که برایمان از پنج سالگی و جاذبه جعبه جادویی و رویای بازیگری می‌گوید تا به امروز که چندروزی می‌شود جایزه سوم بازیگری زن از جشنواره ملی تئاتر رضوی را برایمان به ارمغان آورده‌است.

گل اندام صفری

گپی با بانوی بازیگر قزوینی

همه چیز از جعبه جادویی آغاز شد

● چرا خیلی از افراد دلشان می‌خواهد بازیگر شوند و وقتی از روشت می‌پرسند، چه پاسخی می‌دهی؟

به نظر من آدما دو دسته‌اند. بعضی استعداد کاری را دارند و بعضی علاقه. استعداد در بیشتر آدم‌ها هست و با پروراندن قوی می‌شود؛ اما آنچه که مهم است، علاقه به آن کار است. وقتی فرد به هنری علاقه داشته‌باشد، علاقه‌اش راه را به اون نشان می دهد و با تمرین و تکرار و یادگیری به آن چیزی می‌رسد که می‌خواهد. من هم معمولا مسیر را نشان می‌دهم و می گویم اگر واقعا بخواهی می‌رسی.

● برای خودت این رویا در چه سنی و چگونه شکل گرفت؟

من وقتی حدود پنج سال داشتم، قاب تلویزیون به خانه‌هایمان آمد و دنیای جدید و عجیبی به روی ما باز شد. سریال‌ها و برنامه کودک را که می‌دیدم دلم می‌خواهد نقش بازی کنم و از آن موقع وقتی می‌پرسیدند می‌خواهی چه کاره شوی، می گفتم بازیگر! به مدرسه رفتم و در دوره راهنمایی در جشنواره‌های دانش آموزی در رشته بازی پی در پی جایزه گرفتم.

● در ادامه چه کردی برای اینکه این اتفاق بیفتد؟

سال دوم دبیرستان که بودم، فراخوان تست بازیگری را در مدرسه دیدم و شرکت کردم و قبول شدم. کلاس بازیگری گذاشتند و بعد در تست بازی همایش جوان نیز قبول شدم و کارم جدی تر شد و در نمایش‌های مختلف بزرگسال بازی کردم.

● ازموانعی که پیش پایت بود، بگو؟

وقتی در شهرستان و در یک شهر کوچک زندگی کنی، طبیعتا موانع بیشتری وجود دارد؛ برای مثال من دلم می‌خواست بیشتر یاد بگیرم و متاسفانه افرادی که اطرافم بودند سواد آکادمیک تئاتر نداشتند و می گفتند بخوان و فیلم ببین. گاهی وقتی راهی را اشتباه بروی، به مسیر دیگری پرتاب می‌شوی که ممکن است مدت زیادی طول بکشد که به مسیر قبل برگردی و تازه باید شروع کنی که به جایگاه قبلت برسی. من معمولا جایی برای یادگیری درست نداشتم.

● آیا شغل دیگری هم در این مدت داشتی؟ چطور توانستی تعادل برقرار کنی؟

بله؛ در این سال‌ها شغل‌های مختلف را تجربه کردم؛ اما دیدم مورد علاقه‌ام نیست و الان فقط بازیگری می کنم، در تلویزیون، سر صحنه نمایش، فیلم و ... .

● به سرت نزده مثل خیلی از هنرمندان به تهران بروی و کارت را ادامه بدهی؟

همه هنرمندان در شهرستان‌ها قطعا زمانی تصمیم گرفته‌اند به تهران بروند. برای من حدود هفت سال پیش فرصت خوبی پیش آمد که بروم؛ اما چون شرایط زندگی در تهران را نداشتم اینجا ماندم و تصمیم گرفتم تلاش کنم و حداقل در این شهر بتوانم موفق باشم.

● فکر می کنی مشکل اصلی اهالی تئاتر قزوین چیست و برای حلش چه باید کرد؟

مسئله اصلی برای ما نداشتن مکان مناسب برای تمرین و اجراست. ما گاهی مجبور می‌شویم برای دورخوانی در کافه جمع شویم و این خیلی بد است. مکان‌های زیادی در شهر هست که می‌تواند استفاده شود. باید تعامل و همکاری دستگاه‌ها بیشتر شود تا این مسئله حل شود.

● از جایزه آخرت بگو، برای چه نمایشی بود و چه تجربه تازه‌ای برایت داشت؟

جایزه سوم بازیگری زن در جشنواره ملی تئاتر رضوی را برای نمایش «دوئت تنهایی» به کارگردانی میثم ملازینل گرفتم. هر کاری تجربه تازه‌ای برای بازیگر است. من هم برای این کار ماه‌ها با آن شخصیت زندگی کردم و نکات جدیدی یاد گرفتم.

تئاتر شهر

اینجا چراغی روشن است

کیوان حبیبی

آنتوان ویتز، کارگردان و نظریه پرداز فرانسوی می گفت تئاتر جایی است در قلب شهر که در آن شهرنشین شهروند می‌شود؛ شهروندی آگاه از حقوق و وظایفش، شهروندی که میله‌های قفسش را می‌بیند و حاضر است دستش را، انگشتهایش را گوشتش را لای چرخ دنده بگذارد تا زندگیش را عوض کند؛ شهروندی که از ظلمی که به او شده نمی گریزد، میدان را خالی نمی کند و با شرایط نمی‌سازد.

شهری که من در آن زیست می کنم عنصری به نام تئاتر دارای قدمتی یکصد ساله است؛ یک قرن تلاش بی‌وقفه کارگردان، بازیگر، طراحان صحنه، لباس، گریم و... .

در تمام این ۲۷ سالی که با تئاتر آشنا شده‌ام، شاهد آن بوده‌ام که فضاهای موجود برای اجرای نمایش هرروز کوچکتر شده، گویی که در این سال‌ها تئاتر موجودی غریب در میان جامعه‌ی امروزی ماست.

خوب به یاد دارم که تنها سالن تئاتر این شهر با ۹۵ صندلی که سال‌ها از آن می گذشت دیگر توان پذیرایی از هنرمندان و مخاطبان خود را نداشت؛ اما در دیداری که با شهردار وقت قزوین جناب آقای صفری با جمعی از هنرمندان شهر صورت پذیرفته بود، تقاضای یکی از هنرمندان تئاتر قزوین خانم آذر متفکر مبنی بر تعمیر این سالن توسط شهرداری به سرعت مورد موافقت ایشان قرار گرفت و ظرف گذشت ۵ماه و با دستور مستقیم ایشان و یاری شورای شهر و سازمان نوسازی شهرداری تنها سالن موجود شهرمان آرایشی شکیل و فرخنده پیدا کرد.

جالب آنکه در حین تعمیر، درخواست و آرزوی ۳۰ ساله هنرمندان تئاتر برای احداث یک پلاتو شکیل و کاملا تئاتری آن هم در جایی که قابلیت دسترسی برای تمام مردم شهر قرار دارد در پارک ملت به عینیت نزدیک شد.

مجموعه ی شهری از شهردار سابق و اعضای شورای شهر با این درخواست موافقت کردند و تمام قد پشت این پیشنهاد ایستادند. قصدم خاطره بازی نیست، امروز که ستون‌های این سالن برافراشته شده و آینده ی پیش رو با تمام مشکلات روزمره‌ی زندگی مردم روشن است، ما خانواده تئاتر قدردان زحمات تمام کسانی هستیم که دلشان برای رشد و تعالی شهر می‌تپد؛ چراکه جناب صفری خود این نکته را می‌داند که در حافظه تاریخی تئاتر شهر نام خود را به‌عنوان یک مدیر همراه به یادگار ثبت کرده‌است.

اهالی تئاتر خوب آموخته‌اند به دور از زد و بندهای سیاسی هرکجا به یادگار چراغی روشن شد، برای احترام به این افراد شایسته تمام قد بایستند و کلاه از سر بردارند و خدا را برای زنده بودن انسانیت شاکر باشند.

تو نیکی می‌کن و در دجله انداز
که ایزد در بیابانت دهد باز

کاریکاتور

طرح: خوابگرد

واژه نامه

مینا حاجی شفیعی

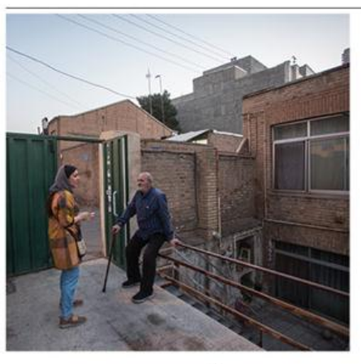

● واژه ی فخیمه‌ی: غَلَبَه

● Ghalaba

● به معنی: غالب بودن

مثال یک: پَس اون پیروزا پاشُدیمان بریمان اَحوالَ پُرسیانِ زَن حُسُن، دَ حیاط بودیمان یوهو یَحیا گفَ شب چارشَنبَه اَسا، نری تان شوگوم ندارد، فردا عروس مُردنی مفتَد گردَن خُسرگ دیه مام پامان سس شُد، اَ آستانَه‌ی درَ برگشتیمان فردایَنَش رَفتیمان، امایا غلَبَه حالش خوش نبود، هنچن بگی نگیا گوشاشَم آویزان شُدَ بود؛مرگ کی دَس ما نیست دیه تا خدا چی باخاد...

مثال دو: ناهارا کدو بارگذاشته بود، امایا غَلَبه خوشمزه نبود، هر کاری‌ام موکونَدا دَسِش مَزَه نَمیاد.

مثال سه: بالام چَشت روز بَد نبینَد، غلبَه باغستانَ سرما زَده‌اس هر چیَ دوندوک زده بودَ درختایا این چن روزَه خشکانَدَس، غلبَه امسال هیش محصول نیس.

مثال چهار: این دُخُترَ هَس برای وحید نشان کردی‌تان غلبَه خوش بَرِ رو نیستا؛ نگَنَد پِسَرَرَ ببری تان پَس پَسَکی بیاد.

پی نوشت:

سس = سست

شَوگوم= شگون، آمَدِ کار

دوندوک=جوانه

غلبه خوشمزه نبودن = خوشمزگی غذا غالب نبود

غلبه خوش نبودن= خوش بودن احوالش غالب نبود

نکته:مفهوم این واژه با افعال منفی کامل می‌شود و جمله مثبتی معمولا این واژه ساخته و استنباط نمی‌شود.

نگارخانه شهر

آیا پله برقی ایستاده است؟

متین نوروزی

چند وقتی است که انجمن هنرهای تجسمی استان قزوین جرقه شروع ایجاد کمیته های تخصصی و انجمن های هنری بطور جداگانه برای هر رشته هنری در استان را زده است و در این راستا در زمان های مختلق فراخوان هایی را برای رشته های مختلف منتشر و چندین جلسه و گردهمایی جهت رای گیری انجام داده است .این جلسات در مواردی موفق عمل کرده و در مواردی هم مانند گردهمایی نقاشان استاد منجر به حصول نتیجه ای در حال حاضر نشده است.

آخرین گردهمایی که انجمن هنرهای تجسمی استان در حال برگزاری آن است انجمن تذهیب و نگارگری است که در حال حاضر فراخوان شرکت در گردهمایی جمعی آن منتشر شده است. این حرکت در استان نو و قابل توجه است و چشم اندازی متناسب برای قدم گذاشتن هنرمندان استان به پله هایی بالاتر و در سطحی حرفه ای تر را منعکس می کند ، اما سوال مهم اینجاست که آیا تشکیل این انجمن ها و گروه ها و... کمکی به انسجام هنر و هنرمندان استان در رشته های مختلف خواهد کرد؟ آیا این فرآیند به مرحله ی اجرا خواهد رسید؟ یا مانند تشکیل خانه هنرمندان و خانه تئاتر و... در حد حرف و نظریه های تئوری افول خواهد کرد و نه برای هنرمندان و نه برای مسئولان فایده ای نخواهد داشت و راه به جایی نخواهد برد! هر چند که ما همچنان با چشم امید به هر فعالیتی با درونمایه کمک به هنر استان نگاه خواهیم کرد اما همواره در هزارتوی ذهن هر مخاطب آگاهی این سوال مطرح خواهد شد که آیا پله برقی پیشرفت هنر استان رو به بالا در حال حرکت است یا همچنان روی یک پله برقی خاموش ایستاده ایم و خبر نداریم ؟!

نگارخانه

پوسترهای سینمایی در نگارخانه مهر

نمایشگاه پوسترهای سینمایی، «محمد روح الامین» با حضور: صاحب اثر و جمعی از هنرمندان در نگارخانه مهر حوزه هنری دایر شد.

به گزارش روابط عمومی؛ در این نمایشگاه ۲۴ اثر طراحی پوسترها و عناوین سینمایی به معرض دید قرار گرفته است.

طراح آثار تلاش کرده با بهره گیری از ابزارهای اصلی تبلیغات فیلم، شامل؛ «عکس»، «عنوان فیلم» و «تخیل طراح نسبت به فیلم» و نگاهی عمیق به فضای تولید شده در فیلم با هنر گرافیک، حس هنرمندانه خود را به مخاطبان منتقل کند.

در ادامه نیز گفتگو، تحلیل و بررسی آثار با حضور: روح الامین و جمعی از هنرمندان در تالار حافظ حوزه هنری برگزار شد.

گفتنی است: علاقه مندان می توانند تا ۱۵ مردادماه همه روزه از ساعت:۹ تا ۱۳ و ۱۷ تا ۲۰ از این آثار واقع در بلوار مدرس جنوبی، روبروی بوستان ملت، پلاک ۷۰ دیدن نمایند.